

2026/1862

24.7.2026

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2026/1862**z dnia 23 lipca 2026 r.****w sprawie ustalenia jednorodnego międzysektorowego współczynnika korygującego do
dostosowania bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2026–2030***(notyfikowana jako dokument nr C(2026) 5379)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności jego art. 14 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalną roczną liczbę uprawnień przydzielanych bezpłatnie określa się zgodnie z udziałem uprawnień przeznaczonych na sprzedaż na aukcji określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi oraz poprzez zastosowanie art. 10a ust. 5, 5a, 8 i 8b dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾. Ta maksymalna roczna liczba jest następnie wykorzystywana jako podstawa do obliczania bezpłatnych uprawnień przydzielanych instalacjom zgodnie z art. 16 i 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (2) Aby zachować udział uprawnień przeznaczonych do sprzedaży na aukcji określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, nie można przekroczyć maksymalnej rocznej liczby uprawnień przydzielanych bezpłatnie, pomniejszonej o liczbę, o których mowa w art. 10a ust. 8 i 8b, oraz, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem dodatkowej liczby wykorzystanej do zwiększenia maksymalnej liczby bezpłatnych uprawnień dostępnych zgodnie z art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE oraz pozostałych liczb z poprzednich okresów przydziału zgodnie z art. 10a ust. 5 tej dyrektywy.
- (3) Aby zagwarantować, że ta maksymalna roczna liczba uprawnień nie zostanie przekroczona, w stosownych przypadkach należy dokonać dostosowania zgodnie z art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE i w jednolity sposób zmniejszyć bezpłatne przydziały wszystkich instalacji kwalifikujących się do otrzymania bezpłatnych uprawnień. Instalacje, w których poziomy emisji gazów cieplarnianych są niższe od średniego poziomu 10 % najbardziej wydajnych instalacji w danym sektorze lub podsektorze w Unii pod względem odpowiednich wskaźników emisyjności w roku, którego dotyczy dostosowanie, nie są jednak objęte tym dostosowaniem.
- (4) Na potrzeby tego dostosowania, zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, Komisja ma określać międzysektorowy współczynnik korygujący dla każdego roku odpowiedniego okresu przydziału, po zgłoszeniu wstępnych rocznych ilości bezpłatnych uprawnień na ten okres.
- (5) Międzysektorowy współczynnik korygujący, mający zastosowanie w każdym roku okresu przydziału 2026–2030, określa się na podstawie wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie w okresie przydziału. W związku z tym należy uwzględnić bezpłatne uprawnienia przydzielone na działania i gazy uwzględnione przez państwa członkowskie w handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE. Nie uwzględnia się jednak bezpłatnych uprawnień przydzielonych instalacjom, które państwa członkowskie wyłączyły z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z art. 27 lub 27a tej dyrektywy i ponownie wprowadzonych do obiegu w okresie, na który przydzielane są uprawnienia. Zmniejszenia liczby bezpłatnych uprawnień wynikające z zastosowania współczynnika CBAM, jak określono w art. 10a ust. 1a akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE, nie należy odzwierciedlać we wstępnej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie, ponieważ liczba wynikająca z tego zmniejszenia ma zostać udostępniona funduszowi innowacyjnemu zgodnie z art. 10a ust. 1a akapit czwarty tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

- (6) Na 2026 r. ogólnounijnna liczba uprawnień, o której mowa w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE, uwzględniając decyzję Komisji (UE) 2023/1575 ⁽³⁾, wynosi 1 185 420 090. Zgodnie z art. 3ga ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE należy zastosować redukcję o 3,5 % dodatkowej liczby uprawnień ze względu na zwiększenie pułapu dla transportu morskiego, co spowoduje, że łączna dostosowana liczba wyniesie 1 180 706 960 uprawnień. Zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit pierwszy i drugi dyrektywy 2003/87/WE do bezpłatnych uprawnień zastosowanie ma maksymalny próg 43 %, obliczony jako 43 % 1 180 706 960 całkowitej dostosowanej liczby uprawnień na 2026 r., tj. 507 703 993 uprawnień. Z tej liczby należy rocznie odjąć 35 357 143 uprawnień zgodnie z art. 10a ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE, co na 2026 r. daje maksymalną liczbę 472 346 850. Dodatkowo, zgodnie z art. 10a ust. 8b dyrektywy 2003/87/WE i jak potwierdzono w art. 2 zdanie trzecie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/667 ⁽⁴⁾, od maksymalnej liczby bezpłatnych uprawnień należy odjąć 40 000 000 uprawnień, które mają zostać udostępnione na rzecz Społecznego Funduszu Klimatycznego, co daje maksymalną dostępną liczbę 432 346 850 uprawnień, które mogą zostać przydzielone bezpłatnie na 2026 r.
- (7) Zgodnie z tą metodą maksymalne liczby uprawnień, które można przydzielić bezpłatnie w kolejnych latach, wynoszą 434 602 358 na 2027 r., 395 980 088 na 2028 r., 357 357 817 na 2029 r. i 318 735 546 na 2030 r.
- (8) Zgodnie z art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, w każdym roku, w którym suma przydziałów bezpłatnych uprawnień nie osiągnie maksymalnej liczby odpowiadającej udziałom, które mają zostać sprzedane na aukcji, pozostałe uprawnienia maksymalnie do tej liczby wykorzystuje się do zapobieżenia lub ograniczenia zmniejszania przydziału bezpłatnych uprawnień, tak aby w kolejnych latach udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, został zachowany. 125 586 948 uprawnień z maksymalnej liczby dostępnych bezpłatnych uprawnień w latach 2021–2025 oraz całość 3 % dodatkowej liczby, o której mowa w art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE, na ten okres pozostało niewykorzystane i może zostać wykorzystane, aby uniknąć konieczności stosowania do bezpłatnych uprawnień międzysektorowego współczynnika korygującego w latach 2026–2030. Wszelkie niewykorzystane uprawnienia z maksymalnej dostępnej liczby uprawnień, które mogą zostać przydzielone bezpłatnie w 2026 r., zostaną udostępnione do przydziału bezpłatnych uprawnień w kolejnym, a mianowicie w 2027 roku. Logika ta powinna nadal obowiązywać w kolejnych latach w okresie przydziału 2026–2030 w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.
- (9) Zgodnie z art. 10a ust. 5a dyrektywy 2003/87/WE dodatkową ilość w wysokości do 3 % całkowitej liczby uprawnień, wynoszącą 368 419 533 w dziesięcioletnim okresie 2021–2030, należy w razie potrzeby wykorzystać do zwiększenia maksymalnej dostępnej ilości. Ma to zastosowanie w przypadku, gdy wstępne roczne liczby bezpłatnych uprawnień na instalację przedłożone przez państwa członkowskie i państwa EOG-EFTA oraz po zastosowaniu odpowiedniego współczynnika określonego w załączniku V do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 przekraczają maksymalną dostępną liczbę uprawnień, które mogą zostać przydzielone bezpłatnie. W latach 2021–2030 wykorzystano by łącznie 289 226 630 uprawnień pochodzących z 3 % całkowitej liczby uprawnień. W związku z tym roczny międzysektorowy współczynnik korygujący na okres 2026–2030 powinien wynosić 100 %.
- (10) W państwach EOG-EFTA ⁽⁵⁾ należy stosować maksymalne roczne ilości bezpłatnych uprawnień określone zgodnie z udziałem sprzedaży aukcyjnej określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi w związku z art. 10a ust. 5, 5a, 8 i 8b, zharmonizowane zasady przydziału i międzysektorowy współczynnik korygujący. Niezbędne jest zatem uwzględnienie wstępnych rocznych liczb bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielanych w okresie 2026–2030 na podstawie danych zatwierdzonych przez Urząd Nadzoru EFTA w odniesieniu do Islandii, Norwegii i Liechtensteinu. Obliczenia, o których mowa w motywach 6–9, odzwierciedlają tę konieczność,

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2023/1575 z dnia 27 lipca 2023 r. w sprawie puli uprawnień, które mają zostać wydane w całej Unii na 2024 r. w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (Dz.U. L 192 z 31.7.2023, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1575/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/667 z dnia 11 marca 2026 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1119 w odniesieniu do ustanowienia klimatycznego celu pośredniego Unii na 2040 r. (Dz.U. L, 2026/667, 18.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/667/oj>).

⁽⁵⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 335/2023 z dnia 8 grudnia 2023 r. zmieniająca załącznik XX (Środowisko) do Porozumienia EOG [2024/1420] (Dz.U. L, 2024/1420, 13.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1420/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla każdego roku w okresie przydziału 2026–2030 jednorodny międzysektorowy współczynnik korygujący do dostosowania bezpłatnych uprawnień do emisji zgodnie z art. 10a ust. 5 i 5a dyrektywy 2003/87/WE wynosi 100 %.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2026 r.

W imieniu Komisji
Wopke HOEKSTRA
Członek Komisji
